

Sygn. akt II W 587/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Andrzej Haliński

Protokolant: sekr. sąd. Karolina Zubrzycka

w obecności oskarżyciela skarbowego z (...)Skarbowego w G. – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 listopada 2017 r.

sprawy:

P. W., syna S. i A. z domu K., urodzonego w dniu (...) w R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29.06.2016 roku w G. przy ulicy (...) na targowisku (...) przeniósł stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86 § 4 w zb. z art. 54 § 3 w zb. z art. 63 § 7 w zw. z art. 7 § 1 kks wyroby akcyzowe w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy w postaci 50 paczek papierosów różnych marek pakowanych po 20 sztuk papierosów w paczce oraz w dniu 29.06.2016 r. w G. przy ul. (...) w swoim mieszkaniu przechowywał stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86 § 4 w zb. z art. 54 § 3 w zb. z art. 63 § 7 w zw. z art. 7 § 1 kks wyroby akcyzowe w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy w postaci: 50 paczek papierosów różnych marek, pakowanych po 20 sztuk papierosów w paczce, o łącznej wartości celnej 158 PLN, od których łączna należność celna wynosi 91 PLN, podatek akcyzowy łącznie wynosi 1.665 PLN

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

I. oskarżonego P. W. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia z tym dodatkowym ustaleniem, iż oskarżony miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, czyn ten kwalifikuje jako wykroczenie skarbowe z art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 11 § 2 i 3 kks i za to przy zastosowaniu art. 7 § 2 kks na podstawie art. 65 § 4 kks w zw. z art. 48 § 1 i 4 kks wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 700 zł (siedmuset złotych);

II. na podstawie art. 49 § 1 i 3 kks w zw. z art. 30 § 1 kks w zw. z art. 29 pkt 4 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 100 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych znajdującym się na karcie 20 akt sprawy pod pozycją 1;

III. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) oraz § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3, § 2 i § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. S. kwotę 738,00 zł (siedmuset trzydziestu ośmiu złotych) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

IV. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonego P. W. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 czerwca 2016 r. około godz. 07:15 funkcjonariusze Służby Celnej T. W. i A. B. wykonywali czynności na targowisku miejskim (...) przy ul. (...) w G., gdzie zauważyli P. W. stojącego w przejściu między stoiskami i posiadającego przy sobie torbę z widocznymi papierosami. Podjęli wobec niego czynności kontrolne, wylegitymowali go i kontrolowany mężczyzna wydał im stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86 § 4 w zb. z art. 54 § 3 w zb. z art. 63 § 7 w zw. z art. 7 § 1 kks i przenoszone przez siebie wyroby akcyzowe w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy w postaci 50 paczek papierosów różnych marek pakowanych po 20 sztuk papierosów w paczce. W konsekwencji funkcjonariusze udali się wraz z P. W. do miejsca jego zamieszkania w G. przy ul. (...), gdzie P. W. wydał im dobrowolnie przechowywane w tym mieszkaniu i stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86 § 4 w zb. z art. 54 § 3 w zb. z art. 63 § 7 w zw. z art. 7 § 1 kks wyroby akcyzowe w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy w postaci kolejnych 50 paczek papierosów różnych marek, pakowanych po 20 sztuk papierosów w paczce. Łączna wartość celna zabezpieczonych wyrobów akcyzowych wyniosła 158 zł, łączna należność celna od nich to 91 zł, zaś wysokość narażonego z tego tytułu na uszczuplenie podatku akcyzowego wyniosła 1.665 zł.

/Dowód: zeznania świadka A. B. k. 15v., 76; notatka urzędowa k. 2; protokół przeszukania mieszkania k. 3-5; protokół oględzin rzeczy k. 12-13/

Oskarżyciel publiczny (...) Urząd C.-Skarbowy w G. oskarżył P. W. o to, że w dniu 29.06.2016 roku w G. przy ulicy (...) na targowisku (...) przynosił stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86 § 4 w zb. z art. 54 § 3 w zb. z art. 63 § 7 w zw. z art. 7 § 1 kks wyroby akcyzowe w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy w postaci 50 paczek papierosów różnych marek pakowanych po 20 sztuk papierosów w paczce oraz w dniu 29.06.2016 r. w G. przy ul. (...) w swoim mieszkaniu przechowywał stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86 § 4 w zb. z art. 54 § 3 w zb. z art. 63 § 7 w zw. z art. 7 § 1 kks wyroby akcyzowe w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy w postaci: 50 paczek papierosów różnych marek, pakowanych po 20 sztuk papierosów w paczce, o łącznej wartości celnej 158 PLN, od których łączna należność celna wynosi 91 PLN, podatek akcyzowy łącznie wynosi 1.665 PLN, tj. o wykroczenie skarbowe z art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

/Akt oskarżenia k. 31/

Oskarżony P. W. był jak dotychczas raz karany – wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 28 czerwca 2016 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 535/16, został skazany na karę grzywny za popełnienie przestępstwa skarbowego kwalifikowanego z art. 65 § 3 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, polegające na przenoszeniu papierosów nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy.

/Dowód: dane o karalności k. 70-72; odpis wyroku k. 73-74/

Z uwagi na pojawienie się w toku postępowania wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego P. W. w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu oraz w toku postępowania, zasięgnięto opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. W wydanej pisemnej opinii sądowo-psychiatrycznej biegli zgodnie stwierdzili, że P. W. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, zdradza natomiast cechy organicznych zaburzeń osobowości, jest obciążony chorobami kardiologicznymi, zaś w sierpniu 2016 r. przeżył udar niedokrwienny mózgu, z powodu którego był hospitalizowany w oddziale neurologicznym. Biegli w obrazie klinicznym oprócz osłabienia funkcji poznawczych i

odchyleń charakterologicznych zaobserwowali u oskarżonego znaczne obniżenie krytycyzmu wobec swoich zachowań i postępowania oraz znaczną sugestywność, które to zaburzenia wywierają wpływ na ocenę poczytalności oskarżonego w niniejszej sprawie. W inkryminowanym czasie i w odniesieniu do zarzucanego czynu P. W. miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

/Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 46-48; dokumentacja medyczna k. 55-56/

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony P. W. skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień i nie złożył nawet oświadczenia, czy przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. W. k. 11/

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż oskarżony P. W. dopuścił się popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, przy czym Sąd doprecyzował opis przedmiotowego czynu mając na uwadze treść opinii sądowo-psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego.

Do powyższego wniosku Sąd doszedł po dokonaniu analizy całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Dokonując ustaleń faktycznych Sąd opierał się przede wszystkim na zeznaniach świadka A. B. oraz na dowodach dokumentarnych. Jeżeli chodzi o te ostatnie należy uznać, iż przedmiotowe dokumenty zostały sporządzone przez upoważnione do tego osoby i we właściwej formie, ich autentyczność nie budzi wątpliwości Sądu i w związku z tym należy je uznać za w pełni wartościowy materiał dowodowy, ze wskazanymi dalej zastrzeżeniami co do treści protokołu przeszukania mieszkania.

Jeżeli natomiast chodzi o wyjaśnienia oskarżonego P. W. stwierdzić należy, iż wobec skorzystania przez niego z prawa do odmowy składania wyjaśnień i niezłożenia jakichkolwiek oświadczeń procesowych, w tym tego, czy przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, trudno w ogóle się do nich odnieść. Stwierdzić należy jedynie, że w świetle pozostałego materiału dowodowego brak takich wyjaśnień nie stanowi przeszkody do uznania, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu.

Za wiarygodne Sąd uznał wspomniane zeznania świadka A. B., tj. funkcjonariusza Służby Celnej, który podejmował czynności wobec oskarżonego, albowiem są one jasne, logiczne, konsekwentne, współgrają z dowodami dokumentarnymi, zaś w ocenie Sądu świadek ten jako osoba postronna i niezainteresowana w sposobie rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie miał żadnego interesu w obciążaniu oskarżonego w sposób niezgodny ze stanem rzeczywistym. A. B. logicznie przedstawił ciąg wydarzeń, w wyniku których, po uprzednim podjęciu wobec P. W. czynności kontrolnych najpierw ujawniono przy nim papierosy nieoznaczone polskimi znakami akcyzy, a następnie podobny towar ujawniono w jego mieszkaniu, przy czym w obu wypadkach kontrolowany wydał ujawnione przedmioty dobrowolnie.

Treść zeznań wskazanego wyżej świadka koresponduje z treścią notatki urzędowej (k. 2) sporządzonej przez drugiego z funkcjonariuszy Służby Celnej podejmującego przedmiotowe czynności kontrolne, tj. T. W.. Dowody te współgrają również z treścią protokołu oględzin zabezpieczonych rzeczy (k. 12-13), z której wynika, że było to łącznie 100 opakowań papierosów czterech różnych zagranicznych marek pakowanych po 20 sztuk bez polskich znaków akcyzy.

Pewne wątpliwości budzi natomiast dowód w postaci protokołu przeszukania mieszkania (k. 3-5), z którego treści wynika, że P. W. podczas tej czynności wydał dobrowolnie wszystkie ujawnione wyroby akcyzowe, tj. 100 paczek papierosów po 20 sztuk. Natomiast z pozostałych, omówionych już dowodów wynika, że oskarżony wydał podczas tej czynności 50 paczek papierosów, natomiast pozostałe 50 paczek zostało ujawnione już wcześniej przy jego osobie na terenie targowiska. Wskazuje to zdaniem Sądu na pewnego rodzaju niestaranność przy sporządzaniu protokołu przeszukania mieszkania, w treści którego objęto w istocie skutki dwóch różnych czynności, zaś co do pierwszej z nich

powinien być ewentualnie sporządzony odrębny protokół. W ocenie Sądu nie wpływa to jednak na jednoznaczność poczynionych na podstawie całokształtu materiału dowodowego ustaleń faktycznych.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał oskarżonego P. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu z tym dodatkowym ustaleniem, iż oskarżony miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, albowiem stwierdzenie takie, wynikające z treści wniosków opinii sądowo-psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego, zostało w zarzucie niezasadnie pominięte.

W ocenie Sądu czyn przypisany oskarżonemu należy zakwalifikować jako wykroczenie skarbowe z art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 11 § 2 i 3 kks.

Wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 kks popełnia ten, kto m. in. przechowuje lub przynosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 kks, jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu określonego w art. 53 § 6 kks. Z kolei wykroczenie skarbowe określone w art. 91 § 4 kks popełnia ten, kto m. in. przechowuje lub przynosi towar stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86 – 90 § 1 kks, jeżeli kwota należności celnej nie przekracza ustawowego progu określonego we wskazanym wyżej przepisie. Próg ten w rozpatrywanym przypadku nie został przekroczony (wysokość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wyniosła 1.665 zł, zaś wysokość należności celnej 91 zł), zaś zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, iż będące wyrobami akcyzowymi papierosy ujawnione przy oskarżonym i w jego mieszkaniu, odpowiednio przenoszone i przechowywane przez niego, stanowiły przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86 § 4 w zb. z art. 54 § 3 w zb. z art. 63 § 7 w zw. z art. 7 § 1 kks, skoro przedmiotowe wyroby akcyzowe z jednej strony nie były oznaczone znakami akcyzy, z drugiej zaś zostały przywiezione z zagranicy bez dopełnienia obowiązku celnego, z narażeniem w ten sposób na uszczuplenie należności celnej, zaś oskarżony niewątpliwie zdawał sobie z tego sprawę i był tych okoliczności świadomy. Wobec wypełnienia przez oskarżonego znamion określonych w obu wskazanych wyżej przepisach kwalifikację prawną czynu uzupełnia art. 7 § 1 kks.

Zdaniem Sądu nie budzi również wątpliwości wypełnienie przez oskarżonego P. W. znamion strony podmiotowej omawianego wykroczenia skarbowego. W toku postępowania ujawniły się wprawdzie wątpliwości odnośnie poczytalności oskarżonego, jednakże z treści uzyskanej opinii sądowo-psychiatrycznej nie wynika, aby wina oskarżonego była wyłączona. Biegli w opinii stwierdzili, że P. W. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, zdradza natomiast cechy organicznych zaburzeń osobowości, jest obciążony chorobami kardiologicznymi, zaś w sierpniu 2016 r. przeżył udar niedokrwieny mózgu, z powodu którego był hospitalizowany w oddziale neurologicznym, w obrazie klinicznym oprócz osłabienia funkcji poznawczych i odchyłeń charakterologicznych zaobserwowali u oskarżonego znaczne obniżenie krytycyzmu wobec swoich zachowań i postępowania oraz znaczną sugestywność, które to zaburzenia wywierają wpływ na ocenę poczytalności oskarżonego w niniejszej sprawie. W konsekwencji należy uznać za biegłymi, że w inkryminowanym czasie i w odniesieniu do zarzucanego mu czynu P. W. miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Zdaniem Sądu wskazaną opinię należy uwzględnić w całości, albowiem jest ona jasna, logicznie uzasadniona, zupełna, została sporządzona po przeprowadzeniu badania oskarżonego i zapoznaniu się przez biegłych z dokumentacją medyczną dotyczącą oskarżonego, zaś biegli będący jej autorami posiadają wymagane wiadomości specjalne i nie byli zainteresowani w sposobie rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Tym samym brak jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wniosków przedmiotowej opinii.

W konsekwencji należy uznać, iż poczytalność oskarżonego w inkryminowanym czasie i w odniesieniu do przypisanego czynu była ograniczona w rozumieniu art. 11 § 2 i 3 kks, jednakże nie była wyłączona i w konsekwencji należy przypisać mu winę. Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, iż oskarżony omawianego czynu dopuścił się umyślnie, w formie zamiaru bezpośredniego, obejmując swoją świadomością i wolą wszystkie elementy strony przedmiotowej omawianego wykroczenia skarbowego, albowiem wobec braku oznaczenia wyrobów akcyzowych w postaci papierosów znakami akcyzy oraz ich zagranicznego pochodzenia i niedopełnienia obowiązku celnego przy ich przywożeniu

do Polski niewątpliwie wiedział, iż pochodzą one z czynu zabronionego, a jednocześnie chciał je przetranszować i przechowywać.

Uznając oskarżonego P. W. za winnego popełnienia opisanego wyżej wykroczenia skarbowego Sąd przy zastosowaniu art. 7 § 2 kks na podstawie art. 65 § 4 kks w zw. z art. 48 § 1 i 4 kks wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 700 zł. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest odpowiednia i stosownie do treści art. 12 § 2 kks oraz art. 13 § 1 kks jej dolegliwość nie przekracza stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz pozwoła na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych w odniesieniu do oskarżonego, jak również na spełnienie potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W tym miejscu wskazać należy, iż za przypisane oskarżonemu wykroczenie skarbowe możliwe było wymierzenie kwotowej kary grzywny w wysokości od jednej dziesiątej minimalnego wynagrodzenia do nawet dwudziestokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia. Tak więc wymierzona oskarżonemu kara jest zdecydowanie bliższa dolnej ustawowej granicy możliwej do wymierzenia kary i nie sposób uznać jej za nadmiernie surową.

Jako okoliczność obciążającą przy określaniu sądowego wymiaru kary Sąd potraktował uprzednią karalność oskarżonego za podobne przestępstwo skarbowe. Natomiast jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował działanie przez oskarżonego w warunkach tzw. ograniczonej poczytalności, co umniejsza stopień winy oskarżonego, a także to, iż kwoty podatku i należności celnej narażonych na uszczuplenie w wyniku zachowania oskarżonego nie były wysokie i były znacznie niższe od ustawowego progu określonego w art. 53 § 3 kks w zw. z art. 53 § 6 kks, co wpływa na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu. Sąd przy określaniu wysokości kary grzywny wymierzonej oskarżonemu miał również na uwadze, stosownie do treści art. 48 ust. 4 kks, stosunki majątkowe i rodzinne oskarżonego, także przemawiające przeciwko wymierzeniu oskarżonemu surowszej kary grzywny. Z uwagi na uprzednią karalność oskarżonego za bardzo zbliżone charakterem przestępstwo skarbowe Sąd nie widział natomiast podstaw do odstąpienia od wymierzenia oskarżonemu kary na podstawie art. 11 § 3 kks wobec działania przez oskarżonego w ramach wspomnianej ograniczonej poczytalności.

Na podstawie art. 49 § 1 i 3 kks w zw. z art. 30 § 1 kks w zw. z art. 29 pkt 4 kks Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 100 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych znajdującym się na karcie 20 akt sprawy pod pozycją 1, albowiem są to przedmioty, których przenoszenie i przechowywanie, czego dopuścił się oskarżony, jest zabronione, a wobec umyślnego charakteru wykroczenia skarbowego popełnionego przez oskarżonego należało orzec ich przepadek (art. 49 § 3 kks).

Sąd orzekł ponadto o kosztach procesu. Przede wszystkim na mocy stosownych przepisów zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. S. kwotę 738,00 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu. Ponadto, pomimo wydania wyroku skazującego, na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego P. W. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym opłaty, uznając, że wobec aktualnej sytuacji materialnej oskarżonego uiszczenie tych kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe.